



**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL J. L. SKUNDO**

2020 m. sausio 29 d. Nr. S-16 (7-160/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio (pranešėjas), Rasos Stravinskaitės, Andriaus Veniaus, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo J. L. (toliau – Pareiškėjas) 2019-12-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas, Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2019-11-28 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (21.222) 500-294 (toliau – Inspekcijos sprendimas, skundžiamas sprendimas). J. L. ir Atsakovo atstovai H. B. bei M. J. 2020-01-14 dalyvavo Komisijos posėdyje.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas skundžia Inspekcijos sprendimą neatleisti jo (Pareiškėjo) nuo 1882,94 Eur delspinigių, susidariusių dėl pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) nepriemokos.

Paaiškina, kad PVM nepriemoka susidarė ne dėl jo paties kaltės. Sutinka, kad pirmiausiai jis pats yra atsakingas už mokėtinų mokesčių sumokėjimą, tačiau praktikoje, kitų mokesčių, išskyrus prievolės mokėti gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM) bei SODROS mokesčius, mokėjimas tikrai nėra pati paprasčiausia piliečių atliekamų prievolių dalis, todėl dažniausiai remiamasi trečiaisiais asmenimis – buhalteriais.

Pareiškėjas nurodo, kad PVM mokėtoju įregistruotas 2016-12-13, todėl 2017 m. praktiškai buvo pirmieji metai, kai reikėjo atlikti sudėtingesnius mokesčių mokėjimo ir deklaravimo veiksmus, o jis neturėjo pakankami žinių, todėl pasitikėjo pasamdytu buhalteriu. Supranta, kad problemą gali spręsti Civilinio kodekso (toliau – CK) nustatyta tvarka su trečiaja šalimi ir šia galimybe būtinai pasinaudos, jei sprendimas dėl atleidimo nebus patenkintas.

Pareiškėjas paaiškina, kad vykdo veiklą pagal individualios veiklos pažymą, todėl visos jo, kaip fizinio asmens, pajamos matomos pateiktose deklaracijose ir yra susijusios su vykdoma veikla. Teigia, kad jo gaunamos pajamos yra nepastovios, tačiau sąskaitoje visada privalo turėti piniginių lėšų padengti būtinąsias bei kitas išlaidas. Preliminarios būtiniosios išlaidos yra:

- 1600 Eur / mėn. kreditų, lizingo, draudimo apmokėjimui (būsto paskola, automobilio lizingas, buitinės technikos lizingas, būsto draudimas, automobilio draudimai, Inspekcijos mokestinė paskola);

- 500 Eur šeimos išlaidos maistui bei kitoms prekėms;

- kas mėnesiniai komunaliniai mokesčiai, kurie žiemos metu sudarys apie 200 Eur / mėn. (atsižvelgiant į galimą NT mokestį dar prisidės apie 50 Eur).

Pareiškėjas nurodo, kad jo darbas UAB "A1" kol kas neneša finansinės naudos, šeimos biudžetą papildantis tik minimaliai. Sutinka, kad nėra benamis ar neturintis, kaip nusipirkti valgyti, tik paaiškina, jog tai dienai, kurių sužinojo apie mokestines nepriemokas, jau buvo sudaręs būsto pirkimo sutartį su banku, turėjo automobilio lizingą. Pareiškėjas supranta, jog gali galvoti apie buto ar automobilio pardavimą, bet tai atneš ne pelną, o tik dar didesnę nuostolį.

Pareiškėjas nurodo, kad iš Inspekcijos nurodytos 2017 metais gautos 54815 Eur pajamų sumos atėmus su veikla susijusias išlaidas, sumokėtus mokesčius (GPM, Sodros ir PSD įmokas), lieka apie 25 600 Eur ir per mėnesį susidaro apie 2130 Eur. Šią sumą, Pareiškėjo teigimu, jis privalo gauti kas mėnesį būtinųjų išlaidų padengimui, susitaupyti neįmanoma. Paaiškina, kad šiais metais pajamų suma bus ženkliai mažesnė, o tai reiškia, kad jis gyvena iš santaupų, kurių beveik nelikę.

Pareiškėjo nuomone, jis valstybei atneš kur kas daugiau naudos kaip pilietis ir kaip veiklą vykdančią mokesčių mokėtojas, todėl prašo atleisti nuo ginčo delspinigių. Pareiškėjo teigimu, delspinigių suma biudžeto mastu yra nedidelė, bet jam gali turėti reikšmingas pasekmes.

Pareiškėjas prašo vadovautis ne tik įstatymais, bet taikyti amnestiją, kuri buvo suteikiama iki 2019-07-01 ir kuria Pareiškėjas negalėjo pasinaudoti, taip pat atsižvelgti į individualiai pateiktą informaciją.

Inspekcija skundžiamame sprendime nurodo, kad Pareiškėjas 2019-11-25 (prašymo atleisti nuo delspinigių diena) valstybės biudžetui skolingas 1 882,94 Eur PVM delspinigių.

Pareiškėjo atžvilgiu atlikti stebėsenos veiksmai (2019-10-18, 2019-10-22, 2019-10-24), kurių metu susisiekiama su mokesčių mokėtoju telefonu, jis pateikė i.SAF duomenis už 2019 m. vasario–liepos mėn. ir PVM deklaracijas už 2017 m. 03, 04, 06, 08, 09, 12 mėn., 2018 m. 03, 08 mėn., 2019 m. 01, 03, 04 mėn. (toliau – Deklaracijos). Mokėtinas PVM padidėjo 8 953 Eur. Pardavimų neatitikimų po patikslintų Deklaracijų nenustatyta.

Pareiškėjas 2019-10-22 pateikė patikslintas Deklaracijas, papildomai deklaravo mokėtiną 8 953 Eur PVM ir su Inspekcija pasirašė 2019-11-11 mokesstinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08) 327-17132 (toliau – mokesstinės paskolos sutartis), pagal kurią 8 979,07 Eur PVM nepriemokos suma (8 953 Eur PVM + 26,07 Eur delspinigiai) išdėstyta nuo 2019-10-28 iki 2021-10-25, t. y. mokesstinė prievolė įvykdyta pavėluotai. Pareiškėjui nuo laiku nesumokėto 8 953 Eur deklaruoto PVM 2019-10-28 (prašymo išdėstyti nepriemoką dieną) apskaičiuoti 1 882,94 Eur PVM delspinigiai.

Inspekcija pažymi, kad sprendime nevertinamas Pareiškėjo pateiktų Deklaracijų duomenų teisingumas, o nagrinėjama tik Pareiškėjo atleidimo nuo 1 882,94 Eur PVM delspinigių galimybė.

Dėl atleidimo nuo delspinigių.

Prašymas atleisti nuo delspinigių gali būti tenkinamas tik tada, jei yra nors viena aplinkybė, numatyta ir įtvirtinta 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 100 straipsnio 1 dalies ir 141 straipsnio 1 dalies nuostatose. MAĮ nėra įtvirtinta galimybė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių mokėjimo kitu, negu šiame įstatyme nustatytu pagrindu.

MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2 punktą taikomas specialiais atvejais, kai Lietuvos Respublikos Seimas specialiajame mokesčių įstatyme nustato atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies specialią tvarką ir sąlygas. Pavyzdžiui, tokia tvarka ir sąlygos nustatytos 2018-06-28 MAĮ Nr. IX-2112 2, 38, 68, 87, 100, 132, 139, 140 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 40¹ straipsniu įstatymo Nr. XIII-1329 (toliau – MAĮ pakeitimo įstatymas) 11 straipsnyje „Atleidimas nuo delspinigių už nesumokėtus mokesčius“. Pagal MAĮ pakeitimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalį, įsigaliojusią nuo 2019-01-01, mokesčių mokėtojai, deklaravę, tačiau nesumokėję MAĮ 13 straipsnyje nurodytų mokesčių ir turintys mokesčių už mokestinį laikotarpį, pasibaigusį ne vėliau kaip 2018-12-31, apskaičiuotą delspinigių nepriemoką, atleidžiami nuo visos arba likusios dalies apskaičiuotų, tačiau nesumokėtų arba neišieškotų delspinigių sumos.

2019-01-01 įsigaliojęs atleidimas nuo delspinigių buvo vienkartinė galimybė deklaruoti anksčiau gautas ir dėl klaidų ar sąmoningai nedeklaruotas gautas pajamas, susimokant mokesčius ir gaunant atleidimą nuo delspinigių. Šia galimybe buvo galima pasinaudoti tik laikinai, t. y. 2019-01-01–2019-07-01 laikotarpiu, kuriam pasibaigus mokesčių administratorius toliau vykdo intensyvius mokesčių mokėtojų, nuslėpusių pajamas ir išvengusių mokesčių, identifikavimo ir kontrolės veiksmus, o, nustatęs pažeidimus, taiko MAĮ nustatytas sankcijas.

Pareiškėjas ginčo Deklaracijas pateikė 2019-10-22, t. y. pasibaigus minėtame įstatyme nurodytam terminui (iki 2019-07-01), todėl, sprendžiant Pareiškėjo atleidimo nuo PVM delspinigių klausimą, MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos netaikytinos.

Inspekcija paaiškina, kad klausimas dėl PVM apmokestinimo nesprenžiamas, o vertinant atleidimo nuo delspinigių galimybę, nagrinėjamos aplinkybės, turėjusios įtakos pažeidimo atsiradimui. Remiantis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto bei 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

Pareiškėjas laiku neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo PVM, todėl turi prisiimti ir iš šių veiksmų kylančias pasekmes, t. y. sumokėti delspinigius už nesavalaikį PVM sumokėjimą.

Atsakant į Pareiškėjo argumentus, kad PVM mokestinė nepriemoka susidarė dėl samdomo asmens (buhalterio) neatsakingų ir aplaidžių veiksmų, pažymėtina, jog santykiai tarp Pareiškėjo ir jo kontrahentų yra civilinės teisės dalykas ir yra sprendžiami CK nustatyta tvarka. Įvertinus Pareiškėjo prašyme nurodytas aplinkybes, jog jis piktybiškai nevensė mokėti mokesčių, pripažįsta savo klaidą dėl laiku nedeklaruoto ir nesumokėto PVM ir iš karto tik gavęs informaciją apie neįvykdytas mokesčines prievoles pateikė patikslintas Deklaracijas ir kreipėsi į Inspekciją dėl papildomai deklaruoto PVM išdėstymo, taip pat negali būti pagrindu atleisti Pareiškėją nuo pagrįstai apskaičiuotų delspinigių. Mokesčių sumokėjimas laiku yra imperatyvi mokesčio mokėtojo prievolė valstybei. Pareiškėjas, vykdydamas veiklą ir gaudamas pajamas, turėjo užtikrinti savalaikį mokesčių sumokėjimą. Tuo pačiu pažymėtina, kad nors Pareiškėjas nurodė, jog pats rūpinosi GPM deklaravimu ir jokių GPM skolų nesusidarė, tačiau MAIS duomenimis nustatyta, kad metinės pajamų deklaracijos už 2017 m. ir 2018 m. pateiktos pavėluotai, o jose deklaruotas GPM buvo sumokėtas pavėluotai: atitinkamai 2018-05-09 (terminas 2018-05-03) ir 2019-07-10 (terminas 2019-05-02) ir dėl to buvo apskaičiuoti GPM delspinigiai. Darytina išvada, jog Pareiškėjas, vykdydamas veiklą ir gaudamas pajamas, elgėsi neatsakingai, nes nagrinėjamu atveju neužtikrino savalaikio PVM sumokėjimo. Pareiškėjas su prašymu nepateikė pagrįstų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad Pareiškėjas nekaltas dėl padaryto pažeidimo.

Inspekcija nurodo, kad neturi juridinio pagrindo Pareiškėją atleisti nuo minėtų delspinigių mokėjimo, nesant jo kaltės dėl padaryto pažeidimo (neįvykdžius prievolės laiku sumokėti PVM).

Kaip nurodo Inspekcija, įvertinus kitus atleidimo nuo delspinigių pagrindus, įtvirtintus MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose, taip pat konstatuotina, kad nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo PVM delspinigių, nes prašymo nagrinėjimo metu nenustatyta, kad Pareiškėjo mokestinis pažeidimas buvo sąlygotas *force majeure* (nenugalimos jėgos poveikis) ar *cas fortuit* (atsitiktinių aplinkybių poveikis) aplinkybių ar, kad Pareiškėjo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žalos biudžetui ar, kad mokestinis pažeidimas buvo sąlygotas klaidingos mokesčių administratoriaus konsultacijos. Pareiškėjas neatitinka nei vienos iš sąlygų, įtvirtintų MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose, todėl negali būti atleistas nuo PVM delspinigių mokėjimo šiais pagrindais.

MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatose įtvirtintas atleidimo nuo delspinigių pagrindas, kai delspinigius išieškoti nėra tikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu. Pagal MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis laikoma sunkia tais atvejais, kai fiziniui asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama. Iš šios teisės normos matyti, kad atleidimas nuo delspinigių yra siejamas su nebuvimu objektyvių galimybių išieškoti mokestinę nepriemoką arba su socialiniu ir (arba) ekonominiu netikslingumu išieškoti mokestinę nepriemoką, nes mokesčių mokėtojo, kuris yra fizinis asmuo, yra sunki ekonominė padėtis bei jam yra reikalinga ir socialinė valstybės parama dėl jo sveikatos būklės, amžiaus, ir pan. (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A-154-438/2016). LVAT yra nurodęs, kad mokesčių mokėtojas, prašantis atleisti nuo delspinigių, turi teikti faktinius duomenis, įrodančius, jog jam reikalinga valstybės parama arba

tokia parama jau teikiama. Pareiga įrodyti galimybę MAĮ taikymui dėl atleidimo nuo delspinigių pagal minimą teisės normą tenka fiziniam asmeniui (LVAT 2014-04-01 nutartis adm. byloje Nr. A556-947/2014). Priešingu atveju mokesčių administratoriui suteikta teisė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių negalėtų ir neturėtų būti realizuota (LVAT 2012-10-17 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2345/2012, 2014-12-16 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2083/2014).

Pareiškėjas prašyme nurodė, kad asmeninė finansinė situacija yra sudėtinga ir atsiradusi mokestinė nepriemoka kelia didelę finansinę naštą šeimai, tačiau kartu su prašymu nepateikė jokių dokumentų, patvirtinančių, jog jo ekonominė ir / ar socialinė padėtis yra sunki. Inspekcija taip pat tokių duomenų neturi.

MAIS duomenimis Pareiškėjas įregistruotas kaip gyventojas, vykdamas individualią veiklą. Sodros duomenimis, Pareiškėjas nuo 2019-01-28 dirba UAB "B1" Iš pateiktos metinės pajamų deklaracijos už 2018 m. matyti, kad Pareiškėjas 2018 metais gavo 54815 Eur pajamų iš individualios veiklos. VĮ „Registru centras“ 2019-11-21 duomenimis, Pareiškėjui nuosavybės teise priklauso butas, esantis Gedimino pr. 49-31, Vilniaus m.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas yra darbingo amžiaus, dirba, gauna su darbo santykiais susijusias pajamas ir pajamas iš individualios veiklos, darytina išvada, kad Pareiškėjo ekonominė ir socialinė padėtis neatitinka MAĮ 113 straipsnio 1 dalies 3 punkte išvardintų aplinkybių, todėl jam netaikytinos MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkto nuostatos ir jis neatleistinas nuo ginčo delspinigių mokėjimo.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Pareiškėjas atleistinas nuo dalies ginčo delspinigių mokėjimo.

Inspekcija skundžiamu sprendimu neatleido Pareiškėjo nuo 1882,94 Eur PVM delspinigių mokėjimo, nenustačiusi MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 2–4 punktuose (141 straipsnio 1–4 punktuose) įtvirtintų atleidimo nuo apskaičiuotų ginčo delspinigių pagrindų. Pareiškėjas sutinka ir neginčija, kad nagrinėjamu atveju nėra nustatytų aplinkybių atleisti jį nuo ginčo PVM delspinigių mokėjimo MAĮ įtvirtintais pagrindais. Tačiau Pareiškėjas prašo įvertinti aplinkybes, kad, sužinojęs apie neteisingai deklaruotas mokėtinas sumas, iš karto pateikė patikslintas PVM deklaracijas, dėl mokėtinos PVM sumos su Inspekcija sudarė mokesstinės paskolos sutartį, pripažįsta padaręs Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) pažeidimus, nurodo, kad, nors valstybės požiūriu ginčo delspinigių suma ir nėra tokia didelė, tačiau jo šeimai tai pakankamai didelė finansinė našta. Komisijos posėdžio metu Pareiškėjas patikslino, jog atleidimo nuo ginčo delspinigių klausimas svarstytinas, remiantis teisingumo ir protingumo kriterijais.

Vadovaudamasi byloje nustatytais aplinkybėmis ir nekartodama argumentų, kuriuos skundžiamame sprendime išdėstė Inspekcija, Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus vertinimu, kad nagrinėjamu atveju nėra nustatyta MAĮ 100 ir 141 straipsniuose numatytų pagrindų atleisti Pareiškėją nuo visų ar dalies apskaičiuotų PVM delspinigių, juolab, tai pripažįsta ir pats Pareiškėjas. Taigi nagrinėjamu atveju Komisija spręs atleidimo nuo apskaičiuotų ginčo PVM delspinigių klausimą, vertindama, ar nagrinėjamu atveju Pareiškėjui apskaičiuoti delspinigiai gali būti sumažinti vadovaujantis teisingumo ir protingumo kriterijais.

LVAT, nagrinėdamas mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių (baudų) pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų baudų ir delspinigių klausimus, turi būti vadovaujama teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-10-10 nutartis A-556-2544/2011 adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014). Reikšmingomis aplinkybėmis, sprendžiant atleidimo

nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįsta ir tokias aplinkybes, kaip mokestinio patikrinimo, mokestinio ginčo trukmė, mokesčių administratoriaus kontrolės veiksmų atlikimo operatyvumas (2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011), paties mokėtojo elgesys (2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Nagrinėjamu atveju yra aktualus paties Pareiškėjo elgesys laiku ir tinkamai mokant mokesčius, šiuo atveju – PVM, tai pat, tam tikru aspektu, mokesčių administratoriaus veiksmai administruojant mokesčius Pareiškėjo atžvilgiu.

Pareiškėjas 2016-03-01 įsiregistravo asmeniu, vykdančiu individualią veiklą, PVM mokėtoju įregistruotas 2016-12-16 ir, kaip posėdžio Komisijoje metu paaiškino, neturėdamas buhalterinių žinių bei pakankamai žinių PVM deklaravimo ir sumokėjimo srityje, pasamdė profesionalų buhalterį. Pareiškėjas pateikė Komisijai susirašinėjimo el. paštu su buhalteriu pavyzdžius, iš kurių matyti, kad ginčui aktuali laikotarpiu Pareiškėjas siuntė buhalteriu sąskaitas ir PVM sąskaitas faktūras, t. y. ėmėsi aktyvių veiksmų, siekdamas tinkamai vykdyti mokestinę prievolę valstybei PVM srityje. Nors Pareiškėjo neteisingai užpildytos ar nepateiktos PVM deklaracijos už 2017 m. 03, 04, 06, 08, 09, 12 mėn., 2018 m. 03, 08 mėn., 2019 m. 01, 03, 04 mėn., tačiau mokesčių administratorius Pareiškėjo atžvilgiu stebėsenos veiksmus atliko tik 2019 metais (telefonu su Pareiškėjui susisiektą 2019-10-18, 2019-10-22 ir 2019-10-24). Pareiškėjas aktyviai ir geranoriškai bendradarbiavo ir iš karto, t. y. 2019-10-22, mokesčių administratoriui pateikė i.SAF duomenis už 2019 m. vasario–liepos mėn. ir patikslintas PVM deklaracijas. Dėl pateiktose patikslintose deklaracijoje susidariusios mokėtinos 8953 Eur PVM sumos Pareiškėjas nedelsdamas su mokesčių administratoriumi sudarė 2019-11-11 mokestinės paskolos sutartį. Skundžiamame sprendime pažymėta, kad Pareiškėjo pardavimų neatitikimų po patikslintų PVM deklaracijų pateikimo nenustatyta.

Komisija sutinka su Inspekcijos pozicija, kad už tinkamą mokesčių sumokėjimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas. Jis privalo žinoti (išsiaiškinti) savo su mokesčių mokėjimu susijusias pareigas, jas tinkamai vykdyti ir jis negali teisinti savo paties pareigų nevykdymo kitų asmenų (ginčo atveju – buhalterio) netinkamai ir / ar aplaidžiai atliktais veiksmais. Tačiau, įvertinus aukščiau nurodytą Pareiškėjo veiksmų eigą, jam sužinojus apie netinkamai užpildytas ar nepateiktas PVM deklaracijas, nagrinėjamu atveju sprendžina, kad visgi pažeidimus sąlygojo Pareiškėjo, kaip pradedančio verslininko, patirties stoka PVM apskaičiavimo ir deklaravimo srityje. Komisijos teigimu, šiuo atveju nėra pakankamo pagrindo išvadai, kad Pareiškėjas sąmoningai pažeidė PVMĮ nuostatas ar elgėsi nesąžiningai.

Komisija, atsižvelgdama į nagrinėjamai bylai aktualias aplinkybes: Pareiškėjas geranoriškai bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi; pasiūlius patikslinti PVM deklaracijas, neskundė mokesčių administratoriaus veiksmų; geranoriškai pripažino PVMĮ pažeidimus ir nedelsdamas pateikė patikslintas PVM deklaracijas bei sudarė mokestinės paskolos sutartį, Pareiškėjas pirmąją PVM deklaraciją neteisingai užpildė (ar neužpildė) už 2017 m. kovo mėn., tačiau mokesčių administratorius Pareiškėjo atžvilgiu stebėsenos veiksmus atliko tik 2019 m. spalio mėn., daro išvadą, kad yra pagrindas sumažinti Pareiškėjui apskaičiuotus PVM delspinigius, t. y. Pareiškėjo prašymas atleisti nuo ginčo PVM delspinigių yra tenkintinas, tačiau tik iš dalies. Juk vis dėlto mokesčių teisės reikalavimai buvo pažeisti. Visiškai atleidus nuo ginčo PVM delspinigių, nebūtų pasiekti šiai priemonei keliami tikslai, t. y. nebūtų daromas tiesioginis poveikis teisės pažeidėjui, nebūtų įspėjami kiti potencialūs mokesčių mokėtojai apie taikytinus mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdus nepaklusus reikalavimams dėl pareigos laiku bei tinkamai mokėti mokesčius. Dėl išdėstytų priežasčių bei įvertinusi ir tai, jog delspinigiai kartu yra mokestinės prievolės įvykdymo užtikrinimo būdas, Komisija sumažina Pareiškėjui apskaičiuotus 1882,94 Eur PVM delspinigius 50 proc. suma, t. y. iki 941,47 Eur PVM delspinigių sumos (1882,94 Eur x 50 proc.).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 4 punktu, n u s p r e n d ž i a :

(S)

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2019-11-28 sprendimą dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (21.222) 500-294 ir atleisti Pareiškėją nuo 50 procentų jam apskaičiuotų 1882,94 Eur PVM delspinigių sumos, nurodant Pareiškėjui sumokėti 941,47 Eur PVM delspinigių.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė